NORAKSTS
Lieta Nr.A42753509
143/AA43-0364-12/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 1.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs K.Berķis,
tiesneši M.Birzgalis un A.Šteinberga,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *N.M.* un atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas pārstāvim *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *N.M.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[31]panta astotās daļas sakarā ar *N.M.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 22.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 13.februārī plkst.20.11 Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.D57 107248066 (turpmāk – Protokollēmums) par to, ka transportlīdzeklis MAZDA, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis), novietots stāvēšanai Rīgā, pie Gunāra Astras ielas 2b nama, invalīdu stāvvietā. Protokollēmumā norādīts, ka transportlīdzekļa vadītājs ir pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 4.punkta un 307.21.apakšpunkta prasības un atbildība par minēto pārkāpumu ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.[31]panta astotajā daļā. Ar Protokollēmumu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 40 apmērā.

Rīgas domes Rīgas pašvaldības Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – Policija vai atbildētājs) priekšnieks, izskatot *N.M.* apstrīdēšanas iesniegumu, 2009.gada 17.martā pieņēma lēmumu Nr.D57/10-6/1102 (turpmāk - Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Protokollēmumu.

[2] 2009.gada 16.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *N.M.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā norādīts, ka pieteicējs nebija ievērojis, ka konkrētā vieta ir paredzēta invalīdiem. Pieteicējs atzīst, ka transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai invalīdiem paredzētā stāvvietā, tomēr piemēroto sodu uzskata par nesamērīgu.

[3] Administratīvā rajona tiesa ar 2010.gada 22.novembra spriedumu atstāja negrozītu Lēmumu.

Spriedums pamatots šādi.

[3.1] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2009.gada 13.februārī plkst.20.11 bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai pie nama Gunāra Astras ielā 2b, Rīgā, 532.ceļa zīmes „Stāvvieta" ar 837.papildzīmi „Invalīdiem" darbības zonā. Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{31}panta astoto daļu un vai pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu.

[3.2] Lēmums ir pamatots ar Ceļu satiksmes noteikumu 307.21.punktu un LAPK 149.^{31}panta astoto daļu.

Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 307.21.punkts noteic, ka 532.zīme kopā ar 837.papildzīmi „Invalīdiem" attiecas tikai uz automobiļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Ceļu satiksmes noteikumu 298.26.punkts noteic, ka norādījuma zīmes ievieš vai atceļ noteiktu ceļu satiksmes režīmu. Norādījuma zīmes ir šādas: 532.zīme „Stāvvieta" (..).

LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā ir noteikts, ka par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 40 latu apmērā.

Tātad, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar minēto tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs novietojis transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, stāvēšanai vietā, kura apzīmēta ar 837.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu.

[3.3] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa atzīst, ka ar Protokollēmumu un fotouzņēmumiem, pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, pieteikumu un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem ir pierādīts fakts, ka pieteicējs 2009.gada 13.februārī plkst.20.11 novietojis transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, stāvēšanai 532.ceļa zīmes „Stāvvieta" ar 837.papildzīmi „Invalīdiem" darbības zonā pie nama Gunāra Astras ielā 2b, Rīgā, tādējādi izdarot LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[3.4] Tiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja viedokli, ka konkrētajā gadījumā obligāti būtu izmantojams arī 942.horizontālais ceļa apzīmējums.

[3.5] Tiesa konstatē, ka LAPK 149.^{31}panta astotā daļa ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par naudas soda Ls 40 apmērā piemērošanu, ja

transportlīdzeklis novietots stāvēšanai vietā, kas apzīmēta ar 837.papildzīmi. Ņemot vērā, ka likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un noteicis konkrētu administratīvā akta saturu, iestādei, piemērojot administratīvo sodu saskaņā ar šo tiesību normu, vairs nav jāizdara lietderības apsvērumi, bet jāizdod obligāts noteikta satura administratīvais akts. Proti, lietā nav jāņem vērā personas atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi.

[3.6] Saskaņā ar LAPK 21.panta otro daļu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Ņemot vērā, ka LAPK 149.[31]panta astotā daļa paredz naudas soda uzlikšanu Ls 40 apmērā, pieteicēja izdarītais pārkāpums nevar tikt atzīts par maznozīmīgu un līdz ar to nevar piemērot LAPK 21.pantu.

Tiesas ieskatā pieteicēja pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu arī tāpēc, ka konkrētajā gadījumā transportlīdzeklis nebija novietots atbilstoši norādītajām ceļa zīmēm, turklāt tas varēja būtiski traucēt stāvvietas izmantošanu un pieeju personām ar ierobežotām pārvietošanās iespējām, kuru interešu aizsardzībai šāda veida stāvvietas ir izvietotas. Šādu stāvvietu izveidošanas mērķis ir nodrošināt personām ar kustību traucējumiem ērtāku un vieglāku iekāpšanu un izkāpšanu no transportlīdzekļa Tiesas ieskatā ir vispārzināms fakts, ka stāvvietas tuvāk ēku ieejai tradicionāli ir paredzētas invalīdu autotransportam. Tās arī ir plānotas un veidotas platākas nekā parastās stāvvietas, jo paredzētas iekļūšanai un izkļūšanai no speciāli aprīkota invalīdu autotransporta.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 22.novembra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa ir formāli piemērojusi tiesību normas. Pieteicēja ieskatā ir jānošķir gadījumi, kad persona nekaunīgi atstāj transportlīdzekli stāvēšanai invalīdiem paredzētā stāvvietā, no gadījumiem, kad tas izdarīts personas neuzmanības, sliktas redzamības, kā arī horizontālā marķējuma trūkuma dēļ. Lietā nav ziņu par to, ka pieteicēja transportlīdzeklis būtu traucējis kādam invalīdam novietot savu transportlīdzekli stāvvietā.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs apelācijas sūdzību uzturēja, papildus norādot, ka nav apzinājies administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, jo nav redzējis ceļa zīmes, kas aizliedz stāvēšanu konkrētajā vietā.

Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[7] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var

norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai [3] un atkārtoti Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus nenorāda.

[8] Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Pieteicēja ieskatā konkrētajā gadījumā būtu piemērojama LAPK 21.panta otrā daļa, jo transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai Rīgā, pie nama G.Astras ielā 2b, nav radījusi draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Atbilstoši LAPK 21.panta otrajai daļai ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Ņemot vērā, ka LAPK 149.^{31}panta astotās daļas norma paredz naudas sodu Ls 40 apmērā, pieteicēja izdarītais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu.

[9] Pieteicējs norāda, ka administratīvo pārkāpumu izdarījis aiz neuzmanības.

Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tādējādi atbilstoši citētajai tiesību normai par administratīvi sodāmu rīcību atzīstams arī aiz neuzmanības pieļauts pārkāpums.

Apgabaltiesas ieskatā, transportlīdzekļa vadītājs nevar paļauties uz to, ka stāvvieta, kura paredzēta transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, vienmēr būs aprīkotas ar horizontālu 942.ceļa apzīmējumu, tādēļ ir jāpievērš uzmanība visām ceļa zīmēm un apzīmējumiem pirms novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā. Līdz ar to apgabaltiesa uzskata, ka pieteicējs nav pievērsis nepieciešamo vērību, kā rezultātā ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus, proti, ir izdarījis pārkāpumu aiz neuzmanības, kas tomēr pieteicēju neatbrīvo no likumā paredzētās administratīvās atbildības.

[10] Apgabaltiesa norāda, ka administratīvā pārkāpuma kaitīgums parasti ir pats fakts, ka persona nav ievērojusi kādu normatīvu vai individuālu tiesību aktu, neatkarīgi no sekām, kuras administratīvais pārkāpums radījis (*Danovskis E. Procesuālais duālisms administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanā. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Biļetens Nr.3/2011, 42.lpp.*). Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, nepieciešams konstatēt tiesību normās noteiktās kārtības neievērošanu un, ja normas sastāvs to neprasa, nav nepieciešams papildu konstatēt faktu, vai pieļautais pārkāpums ir radījis kādas sekas. Līdz ar to nav nozīmes pieteicēja argumentam, ka lietā nav ziņu par to, ka pieteicēja transportlīdzeklis būtu traucējis kādam invalīdam novietot savu transportlīdzekli stāvvietā, jo šādas ziņas konkrētajā gadījumā nebija nepieciešams noskaidrot.

[11] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir tiesisks un pamatots un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 17.marta lēmumu Nr.D57/10-6/1102 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.D57 107248066), savukārt *N.M.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs *(paraksts)* K.Berķis

Tiesneši *(paraksts)* M.Birzgalis

(paraksts) A.Šteinberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas

tiesnesis K.Berķis
Rīgā 2012.gada 1.martā